

Šiauliuose vyko pirmoji profesoriaus Vytenio Rimkaus vardo konferencija

Spalio 16 dieną Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje vyko pirmoji prof. Vytenio Rimkaus (1930–2020) vardo konferencija „Žodžio laisvės, tiesos ir atminties kova su propaganda ir cenzūra“.

„Konferencija, diskusijos yra pats gražiausias paminklas nusipelnusiam žmogui“, – sakė konferenciją moderavęs istorikas dr. Norbertas Černiauskas. Planuojama, kad ši konferencija bus rengiama kas dvejus metus.

Konferencijos dalyvius nuotoliu ir gyvai sveikino bibliotekos direktorius dr. Bronius Maskoliūnas, Šiaulių miesto vicemeras Justinas Švėgžda, V. Rimkaus sesuo Elžbieta Rimkutė-Bagdonienė. Renginyje dalyvavo ir V. Rimkaus našlė Česlava Rimkienė.

E. Bagdonienė dėkojo bibliotekai už V. Rimkaus paveldo saugojimą, tausojimą, viešinimą bei Vladui Verteliui – už išleistą knygą „Vytenis Rimkus – atėjęs nuo Šiaušės pakrantės...“, kuri, sesers žodžiais, irgi yra savotiškas paminklas Vyteniui.

Pirmoje konferencijos dalyje skaityti pranešimai, skirti istorinei atminčiai ir jos vaidmeniui šiuolaikinėje kultūroje.

Dr. Darius Juodis, Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje vyko pirmoji prof. Vytenio Rimkaus vardo konferencija „Žodžio laisvės, tiesos ir atminties kova su propaganda ir cenzūra“.

akademijos vyresnysis mokslo darbuotojas, remdamasis archyvine byla aptarė prof. V. Rimkaus šeimos tremties istoriją.

Rimkų šeima 1949 metų kovo 25 dieną buvo ištremta į Irkutsko srities Alzamajaus rajoną, Vesioloje gyvenvietę, „kaltinimai“ – turėjo „buožinį“ ūkį, nuolat naudojo samdomąją darbo jėgą, nebuvo kolūkyje.

Bylos apimtis – tik 36 puslapiai ir vienas vokas su dokumentais: „Tiek pakako, kad žmogų būtų galima pasmerkti tremčiai – byloje pusė lapų nesusiję su tremtimi, vėlesni susirašinėjimai. Viskas iš anksto nulemta, tik sudėti parašai.“

D. Juodis pabrėžė ir paties V. Rimkaus paliktų prisiminimų svarbą: juose yra ne tik jausminis, asmeninis požiūris į tremtį, bet iškyla teoriniai, istoriniai samprotavimai, apibendrinimai.

Dr. Gediminas Petrauskas, Klaipėdos universiteto Baltijos regiono istorijos ir archeologijos instituto mokslininkas, pranešime „Sekant mirties pėdsakais: Lietuvos partizanų palaikai, atmintis ir archeologija“ nagrinėjo, kaip pokariu buvo niekinami partizanų palaikai, aptarė nuo Atgimimo prasidėjusių ekshumacijų raidą, pristatė naujausius archeologinius, antropologinius tyrimus.

„Menas karui, karas menui“ – taip savo pranešimą pavadino doktorantas Mindaugas Lukošaitis, šiuolaikinio meno kūrėjas, nuo vaikystės gerai pažinęs V. Rimkų, Lukošaičių šeimos draugą. Šiaulietis pranešimą pradėjo nuo savo tėvo Vitalijaus Lukošaičio (1950–1986) vaizdinio ir tęsė, aptardamas savo kūrybą.

Po pranešimų lektoriai diskutavo tema „Istorinė atmintis šiandien“.

Antrojeje konferencijos dalyje dėmesys sutelktas į šiuolaikines informacines grėsmes.

Vilniaus universiteto docentas dr. Nerijus Maliukevičius analizavo propagandos mechanizmus ir

pilietinį sąmoningumą, dr. Bernardas Gailius, Vilniaus universiteto lektorius, apžvelgė Vakarų žvalgybos istoriją ir kultūrą, dr. Egidijus Papečys sutelkė dėmesį į civilinę gynybą kaip visuomenę atsakomybę.

Po pranešimų diskutuota apie informacinius karus ir pilietinį atsparumą.

Konferencijos metu bibliotekoje veikė ekslibrisų paroda „Knygos ženklų pažymėtas gyvenimas“, skirta Šiaulių miesto garbės piliečiui V. Rimkui atminti. Bibliotekoje saugomas V. Rimkaus archyvas.

„Šiaulių krašto“ inf.

Tyliai už pažeidimus atleistas Jaunųjų

Šiaulių miesto savivaldybės Jaunųjų gamtininkų centrą (JGC) tyliai paliko ilgametis direktorius Gintaras Oliškevičius. Sunkiai, tačiau Savivaldybė patvirtino, kad vadovas pareigas paliko po įstaigoje atlikto audito. Tačiau tyrimo nebuvo, nuobaudų nebuvo, o direktoriui pasiūlyta pasitraukti šalių susitarimu – su išieškinėmis kompensacijomis. Savivaldybėje šnabždamasi, todėl tyliai, nes buvęs vadovas – mero žmogus, turėjęs įgyvendinti A. Visocko tikslą – pastatyti naują žirgyno maniežą už 12 milijonų eurų. Statybos dar neprasidėjo, tačiau jau paskelbtas konkursas JGC direktoriaus pareigoms.

Jūratė RAUDUVIENĖ
jurate@skrastas.lt

Slepiaama informacija apie pažeidimus

Apie permainingas Centre pavyko sužinoti tik paskelbus konkursą centro direktoriaus pareigoms eiti.

Pasiteiravus Švietimo skyriuje, sulaukėme aiškinimų, kad neva baigėsi vadovo kadencija. Teko priminti, kad pasibaigus kadencijai paprastai vadovas dirba, kol įvyksta konkursas, o Gintaras Oliškevičius jau nebedirba. JGC laikinai paskirtas vadovauti Sporto gimnazijos direktorius Andrius Stočkus.

Netikėtai redakcija gavo laišką, kuriame rašoma apie JGC atliktą auditą ir nustatytus šturksčius buvusio vadovo veiklos pažeidimus.

Savivaldybei pateikus klausimus raštu, iš tarptautinių ryšių koordinatoriaus Vitalio Lebedžio gavome atsakymą, kad vidaus audito ataskaitos teikiamos tik merui Artūriui Visockui ir audituojamų subjektų vadovams. Ataskaitos nėra viešinamos.

„Gintaras Oliškevičius 2025 m. rugsėjo 19 d. atleistas iš Šiaulių jaunųjų gamtininkų centro direktoriaus pareigų šalių susitarimu. Šalių susitarimo informacija yra konfidenciali ir neskleistina“, – paslapčių šydais dangstėsi Savivaldybės atstovas.

Po kelių dienų gauta apibendrinta informacija. „Mero pavedimu informuojame, kad vidaus audito metu nustatyta, jog įstaigos vadovas ne visais atvejais tinkamai užtikrino nusišalinimą ir interesų deklaravimą sprendžiant klausimus, galėjusius

Buvęs Jaunųjų gamtininkų centro direktorius Gintaras Oliškevičius po įstaigoje atlikto audito atleistas iš pareigų šalių susitarimu.

kelti interesų konfliktą, taip pažeisdamas Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo nuostatas. Taip pat konstatuota, kad priemonių, pavadavimų ir premijų skyrimo praktika ne visais atvejais buvo pagrįsta teisės aktų reikalavimais ir tinkamai dokumentuota, darbo laiko apskaitoje bei komandiruočių įforminime nustatyti procedūriniai netikslumai, o tarnybinio transporto naudojimo kontrolėje – aiškumo ir atsekamumo trūkumai“, – rašo V. Lebedis.

Į klausimą, kokie nuostoliai padaryti miesto biudžetui – tyla.

Principingą darbuotoją spėjo atleisti iš darbo

Daugiau apie galimai JGC tvyrojusią savivalę papasakojo buvęs darbuotojas, nepanorėjęs skelbti savo pavardžių, tačiau redakcijai jos žinomos.

Žmonės pasakojo, kad esą centre buvo kuriamos fiktyvios darbo vietos, užimtos žmonių, kurių darbuotojai niekada centre nematė.

Viena darbuotoja buvo atleista iš pareigų likus porai dienų iki G. Oliškausko išėjimo iš darbo.

Moteris pasakojo, kad prieš porą metų rašydama projektą pastebėjo, jog centro darbuotojų sąrašuose yra projektų koordinatorius. Nuėjusi pas direktorių pasiteiravo, kur jį rasti, pasikonsultuoti. Jai buvo patarta neieškoti nosies ne į savo reikalus.

Anot buvusios specialistės, toliau sekė dveji metai nuolatinio direktoriaus priekabių, spaudimo. Jai būvo pažemintų parėi-